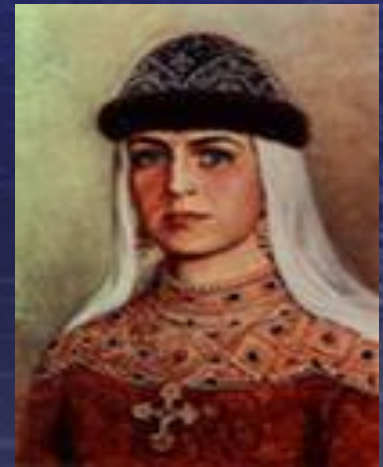

“Княгиня Ольга”

Виконала
Учениця 8 – Б
класу
Гладченко Тетяна

Блаженна княгиня Ольга походила зі знатного роду, доводилася правнучкою Гостомислу. Народилася вона поблизу нинішнього міста Пскова. Батьки Ольги ще змалечку прищепили доньці правила чинного, порядного, розумного і виваженого життя.. Помираючи, Рюрик залишив після себе малолітнього сина Ігоря. Не позбавлений здібностей організатора й воїна, попечитель зміг зібрати навколо себе чимале боєздатне військо й виступити з ним на Київ. У похід взяли й Ігоря, спадкоємця княжого престолу. Підступно вбивши місцевих князів Аскольда й Діра, Олег захопив Київ, що дозволило йому стати повновладним господарем величезної території варяго-руських володінь. Забезпечуючи місце майбутньому престолонаступнику.

Легендами овіяний образ княгині київської, дружини князя Ігоря — Ольги, мудрої державної діячки, керівника і воїна, її діяльність залишила помітний слід у східнослов'янській історії Х ст. Велика княгиня Ольга відома широкому загалу як свята й рівноапостольна церковна діячка. Стародавні літописці, без сумніву, симпатизували княгині — дружині Ігоря й регентці у пору неповноліття їхнього сина Святослава. Вони часто описують її як вродливу, енергійну, хитру й передусім мудру правительку. Вихваляння, що ними щедро обсипали Ольгу монахи-літописці, почасти можна пояснити тим, що 955 р. вона прийняла християнство. Але навіть без цього Ольга лишалася б видатною правителькою.

Ольга одружилася з Ігорем 903 р. Скоро після того, як був укладений мир з Візантією, відбулась одна з найцікавіших подій в історії Русі X ст. — древлянське повстання 945 р., причиною якого стала спроба Ігоря запровадити в Іскоростені повічний збір данини. Повсталі древляни убили Ігоря й рушили на Київ. Однак Ольга, зуміла обхитрити їх і згодом розгромила. Вона швидко й жорстоко помстилася за чоловіка. Після вбивства Ігоря древлянські послы приїхали до Києва і запропонували Ользі піти заміж за їхнього князя Мала. Княгиня веліла тих послів разом з човном, на якому припливли, скинути в глибоку яму, викопану за городом на теремному дворі, і потім закопати живими.

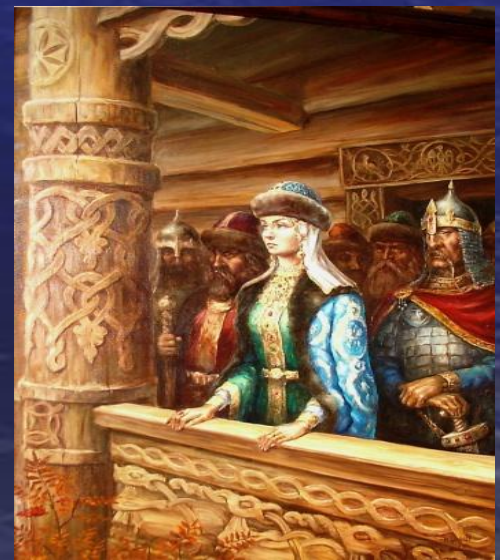
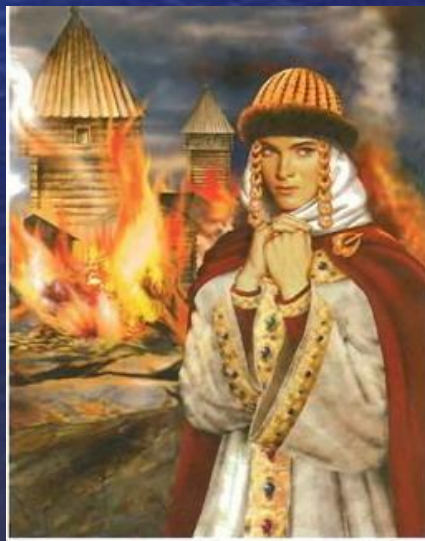

Помста древлянам:

Древляни після вбивства Ігоря при зборі данини прислали до його вдови Ольги сватів звати її заміж за свого князя Мала. Княгиня послідовно розправилася із старійшинами древлян, а потім привела до покірності народ древлян. Староруський літописець детально викладає помсту Ольги за смерть чоловіка :

- Перша помста княгині Ольги : Свати, 20 древлян, прибули в турі, яку кияни віднесли і кинули до глибокої ями на дворі терему Ольги. Сватів-послів закопали живцем разом з турою.
- Друга помста: Ольга попросила для поваги прислати до неї нових послів з кращих чоловіків, що і було виконано древлянами. Посольство зі знатних древлян спалили в лазні, поки ті милися, готуючись до зустрічі з княгинею.
- Третя помста: Княгиня з невеликою дружиною приїхала в землі древлян, щоб по звичаю справити тризну на могилі чоловіка. Обпоївши під час тризни древлян, Ольга веліла рубати їх. Літопис повідомляє про 5 тисяч перебитих древлян.

Новгородському Першому літопису київська дружина перемогла древлян у бою. Ольга пройшлася по древлянській землі, установила данину і податки, після чого повернулася в Київ. У "Повісті Минулих Літ" літописець зробив врізання в текст Початкового зведення про облогу древлянської столиці Іскоростеня. Після безуспішної облоги в течії літа, Ольга спалила місто за допомогою птахів, до яких веліла прив'язати запальні засоби. Частина захисників Іскоростеня були перебиті, інші підкорилися. Після розправи з древлянами Ольга стала правити Київською Руссю до повноліття Святослава, але і після цього вона залишалася фактичним правителем, оскільки її син велику частину часу був відсутній у військових походах.

Правління Ольги як регентки при неповнолітньому Святославі найчастіше датують 945 – 960 рр., а періодом 945 – 947рр. Літопис датує установлення Ольгою системи “погостів” – центрів торгівлі та обміну, де упорядковано відбувалося збирання данини. На чолі цих перших “адміноодиниць” були поставлені княжі урядовці – тіуни. Було також встановлено точний розмір данини, котрі мешканці Русі мали платити на користь київського князя (“уроки”) та періодичність її збирання (“устаи”). 957 р. – візит Ольги до Константинополя; 9 вересня і 18 жовтня – переговори з імператором Константином VII Багрянородним і його сином – співправителем Романом.

Княгиня Ольга

Святослав знаходився увесь час у військових походах на сусідів Київської Русі, передовіряючи матері внутрішнє управління державою. Коли в 968 печеніги уперше вчинили набіг на Російську землю, Ольга з дітьми Святослава закрилася в Києві. Святослав, що повернувся з Болгарії, зняв облогу, але не побажав залишатися надовго. Ольга померла, і плакали по ній син її, і онуки її, і усі люди, і понесли, і поховали її на вибраному місці, Ольга ж заповідала не здійснювати по ній тризни, оскільки мала при собі священика - той і поховав блаженну Ольгу". Чернець Іаков в творі XI століття "Пам'ять і похвала князеві руському Володимирі" повідомляє точну дату смерті княгині Ольги : 11 липня 969 року.

Пам'ять про святу Ольгу:

- Жителі називають Ольгу засновницею міста Пскова. У Пскові є Ольгинская набережна, Ольгинский міст, Ольгинская каплиця.
- Одна з державних нагород України носить назву "Орден княгині Ольги". У Священного Синоду Російської Православної Церкви існує "Орден святої рівноапостольної великої княгині Ольги".
- В Києві і Пскові поставлені пам'ятники княгині Ользі.

